

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město, tel. +420 257 042 094,
ID datové schránky: qr9ab9x, e-mail: arbitr@finarbitr.cz, https://finarbitr.cz

Navrhovatel

Instituce

UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.
IČO 649 48 242
Želetavská 1525/1
140 00 Praha 4

Č. j. FA/SR/PS/302/2015 – 6

Praha 6. 9. 2023

U s n e s e n í

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 15. 4. 2015 podle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi na návrh Navrhovatele proti Instituci a vedeném podle tohoto zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o určení, že Navrhovatel není povinen zaplatit Instituci peněžní prostředky ve výši 118.263,70 Kč, takto:

Řízení se podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastavuje, protože návrh je podle § 9 písm. b) zákona o finančním arbitrovi nepřipustný.

Odůvodnění:

1. Předmět návrhu na zahájení řízení

Navrhovatel se v řízení před finančním arbitrem domáhal, aby finanční arbitr určil, že smlouva o platebních službách, kterou Navrhovatel jako nezletilý a Instituce uzavřeli, je od počátku neplatná, protože Navrhovatel nebyl vzhledem ke své rozumové a volní vyspělosti způsobilý uzavřít smlouvu o platebních službách, a dále že není povinen zaplatit Instituci peněžní prostředky, které mu Instituce umožnila použít prostřednictvím platební karty, kterou mu vydala k účtu, který zřídila a vedla na základě smlouvy o platebních službách.

Nárok Navrhovatele na určení, že smlouva o platebních službách, kterou Navrhovatel jako nezletilý a Instituce uzavřeli [konkrétně Smlouva o zřízení a vedení U konta ze dne 9. 10. 2014 (dále jen „Rámcová smlouva“), na základě které Instituce pro Navrhovatele zřídila účet č. ■ (dále jen „Účet“) a vydala mu platební kartu s koncovým čtyřčíslím ■ (dále jen „Karta“)], je od počátku neplatná, protože Navrhovatel nebyl vzhledem ke své rozumové a volní vyspělosti způsobilý uzavřít smlouvu o platebních službách, finanční arbitr podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi výrokem I. nálezu ze dne 13. 11. 2015, č. j. FA/11429/2015 (dále jen „Nález“), zamítl.

Protože Instituce dne 10. 8. 2015 finančnímu arbitrovi sdělila a doložila, že podala dne 31. 5. 2015 na Policii České republiky ■ ■ Finanční arbitr ve výroku II. Nálezu řízení v části určení, že Navrhovatel není povinen zaplatit Instituci částku 118.263,70 Kč, podle § 24 zákona o finančním arbitrovi ve spojení s § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu přerušil do doby skončení Trestního řízení, protože zjištění o tom, zda byl spáchán trestný čin (■) a kdo za něj odpovídá (■), je rozhodující pro posouzení, zda prováděním sporných platebních transakcí, které byly předmětem řízení před finančním arbitrem, vznikla Instituci škoda, a pokud ano, kdo a v jakém rozsahu nese za tuto škodu odpovědnost.

2. Zkoumání podmínek řízení

Kdykoli v průběhu řízení je finanční arbitr povinen z moci úřední zkoumat, tedy nikoliv pouze na návrh jedné ze stran sporu, zda jsou splněny procesní podmínky řízení.

Návrh na zahájení řízení před finančním arbitrem je podle § 9 písm. b) zákona o finančním arbitrovi nepřipustný, jestliže ve věci samé již rozhodl soud nebo v téže věci probíhá řízení před soudem. Pokud finanční arbitr existenci překážky řízení zjistí, podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona o finančním arbitrovi platí, že řízení zastaví.

Aby překážka řízení před finančním arbitrem nastala, musí se řízení před soudem týkat jak stejného nároku nebo stavu, tak i stejných osob, jako řízení před finančním arbitrem. Pro určení totožnosti předmětu řízení je přitom nezbytné přesné vylíčení rozhodných skutečností, tedy údajů nezbytných k tomu, aby bylo jasné, o čem má být rozhodnuto. Pokud jsou skutkové okolnosti případu vylíčeny shodně jako nárok uplatněný v řízení před soudem, půjde o stejný předmět řízení. Totožnost předmětu řízení je současně dána pouze v případě, že se právní důvod uplatňovaného nároku neopírá o jiné skutečnosti, než které tu byly v době původního řízení. K tomu finanční arbitr odkazuje na závěry Nejvyššího soudu v rozhodnutí ze dne 21. 2. 2001, sp. zn. 22 Cdo 2545/99, že „[o] stejnou věc se jedná tehdy, jde-li v novém řízení o tentýž nárok nebo stav, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto, a týká-li se stejného předmětu řízení a těchže [týchž] osob. Totožnost předmětu řízení je dána, jestliže tentýž nárok nebo stav vymezený žalobním petitem vyplývá ze stejných skutkových tvrzení, jimiž byl uplatněn“.

3. Zkoumání podmínek řízení v projednávaném sporu

Finanční arbitr ze shromážděných podkladů dovodil, že

Finanční arbitr dovozuje, že v Trestním řízení byla dána totožnost skutkového základu, protože Soud při rozhodování o přiznání škody Instituci posuzoval jednání Navrhovatele ■.

Stejně tak není v tomto případě pochyb o tom, že v Trestním řízení a v řízení před finančním arbitrem je dána totožnost účastníků, když v Trestním řízení vystupuje na straně poškozené Instituce a na straně žalovaného Navrhovatel.

4. K výroku usnesení

Návrh na zahájení řízení před finančním arbitrem je v tomto případě podle § 9 písm. b) zákona o finančním arbitrovi nepřipustný, protože ve věci samé Soud pravomocně rozhodl o povinnosti Navrhovatele uhradit Instituci náhradu škodu v určité výši.

Finanční arbitr řízení podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastaví usnesením, jestliže následně zjistil, že návrh je nepřipustný podle § 9 téhož zákona.

Z výše uvedených důvodů rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi podat odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi do 15 dnů ode dne doručení usnesení. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitř

Doručuje se
Navrhovatel – do vlastních rukou na adresu ■
Instituce – datová schránka pmigtdu

